

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-1500/2025-19

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda Idi Vrančić, a po prijedlogu višeg sudskog savjetnika Lordana Čošića, u pravnoj stvari tužiteljice Semke Trubarac iz Velike Gorice, Trg grada Vukovara 3, OIB: 12920233210, koju zastupa punomoćnik Domagoj Kovač, odvjetnik u Zagrebu, Palmotićeva 50, protiv tuženika ZAGREBAČKI ELEKTRIČNI TRAMVAJ d.o.o. za trgovinu, usluge i javni prijevoz, Zagreb, Ozaljska ulica 105, OIB: 82031999604, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 8. travnja 2026., u prisutnosti tužiteljice osobno uz punomoćnika Mirka Kovača, odvjetnika i punomoćnice tuženika Ivane Baričević, zaposlenice, dana 24. travnja 2026., objavio je i

p r e s u d i o j e

I. Nalaže se tuženiku ZAGREBAČKI ELEKTRIČNI TRAMVAJ d.o.o., Ozaljska 105, Zagreb, OIB: 82031999604, da tužiteljici Semki Trubarac iz Velike Gorice, Trg grada Vukovara 3, OIB: 12920233210, na ime razlike plaće isplati ukupan iznos od 4.057,82 eura bruto zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom na iznos od:

- 104,61 EUR od 16. rujna 2020. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 111,11 EUR od 16. listopada 2020. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 109,07 EUR od 16. studenog 2020. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 105,69 EUR od 16. prosinca 2020. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 81,47 EUR od 16. siječnja 2021. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 104,75 EUR od 16. veljače 2021. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 100,69 EUR od 16. ožujka 2021. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 114,83 EUR od 16. travnja 2021. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 109,72 EUR od 16. svibnja 2021. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,

- 105,31 EUR od 16. lipnja 2021. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 109,11 EUR od 16. srpnja 2021. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 109,35 EUR od 16. kolovoza 2021. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 109,08 EUR od 16. rujna 2021. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 109,79 EUR od 16. listopada 2021. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 105,40 EUR od 16. studenog 2021. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 116,20 EUR od 16. prosinca 2021. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 115,16 EUR od 16. siječnja 2022. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 111,03 EUR od 16. veljače 2022. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 97,79 EUR od 16. ožujka 2022. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 118,14 EUR od 16. travnja 2022. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 105,53 EUR od 16. svibnja 2022. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 109,33 EUR od 16. lipnja 2022. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 110,89 EUR od 16. srpnja 2022. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 106,40 EUR od 16. kolovoza 2022. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 116,18 EUR od 16. rujna 2022. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 108,77 EUR od 16. listopada 2022. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 107,05 EUR od 16. studenog 2022. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 111,99 EUR od 16. prosinca 2022. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 112,23 EUR od 16. siječnja 2023. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 116,53 EUR od 16. veljače 2023. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 105,72 EUR od 16. ožujka 2023. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 61,19 EUR od 16. travnja 2023. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 52,24 EUR od 16. svibnja 2023. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 55,79 EUR od 16. lipnja 2023. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,

- 57,87 EUR od 16. srpnja 2023. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 58,96 EUR od 16. kolovoza 2023. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 60,05 EUR od 16. rujna 2023. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 58,70 EUR od 16. listopada 2023. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 60,40 EUR od 16. studenog 2023. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 60,45 EUR od 16. prosinca 2023. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 57,83 EUR od 16. siječnja 2024. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 60,15 EUR od 16. veljače 2024. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,
- 55,29 EUR od 16. ožujka 2024. godine izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak,

po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, te da tužiteljici plati trošak parničnog postupka u iznosu od 1.250,00 eura zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 24. travnja 2026. pa do isplate, po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, sve to u roku od 15 dana.

II. Odbija se zahtjev tužiteljice za naknadom troška parničnog postupka u preostalom iznosu od 625,00 eura, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama tekućim od 24. travnja 2026. do isplate.

Obrazloženje

1. Tužiteljica Semka Trubarac (dalje u tekstu: tužiteljica) u tužbi od 1. kolovoza 2025. navodi da je temeljem ugovora o radu od 18. rujna 2002. zaposlenik društva Zagrebački električni tramvaj d.o.o. na radnom mjestu „kontrolor karata I“. Tužiteljica je zaposlena temeljem Ugovora o radu na radnom mjestu „Kontrolor karata I“, šifra radnog mjesta ZS044, koeficijent složenosti poslova 2,00. Tužiteljica navodi da Kolektivni ugovor za radnike u trgovačkom društvu Zagrebački električni tramvaj d.o.o. od 31. prosinca 2019. u članku 67. uređuje

osnovnu plaću radnika definirajući da osnovnu plaću za puno radno vrijeme čini zbroj umnoška osnovice i koeficijenta karakteristične skupine poslova i zadaća u koju je razvrstano radno mjesto na koje je radnik raspoređen, stalnog dodatka i dodatka na radni staž. Uz radno mjesto na koje je raspoređena tužiteljica, općim aktom tuženika sistematizirano je i radno mjesto „kontrolor karata III“, sa koeficijentom složenosti poslova 2,20. Tužiteljica navodi da radnici na radnim mjestima „kontrolor karata I“, i „kontrolor karata III“, suštinski obavljaju identične poslove, te da joj je na taj način za jednak posao isplaćivana za 10% manja plaće od plaće radnika koji je raspoređen na radno mjesto „kontrolor karata III“, stoga smatra da je diskriminirana u odnosu na druge radnike tuženika koji obavljaju jednak posao. Tužiteljica smatra da odredbe o određivanju i jednakosti plaća sadržane u člancima 90. i 91. Zakona o radu ne uređuju samo jednakost plaća žena i muškaraca, već općenito uređuju jednakost plaća istih radnih mjesta. U tom smislu stajalište je zauzela i sudska praksa. Tužiteljica u podnesku od 11. rujna 2025. ispravlja i dopunjuje tužbu na način da postavlja određen tužbeni zahtjev tako da u utuženom razdoblju od kolovoza 2020. do kolovoza 2025., potražuje bruto iznos od 6.142,35 eura na ime razlike bruto plaće i posljedično manje isplaćene naknade plaće za godišnji odmor, minuli rad, i manje isplaćeni rad nedjeljom, koja bi joj bila isplaćena prema koeficijentu složenosti poslova 2,20. Nadalje, tužiteljica u podnesku od 30. rujna 2025. precizira da potražuje razliku plaće za razdoblje od 1. kolovoza 2020. do 31. ožujka 2023. koju bi primala prema koeficijentu složenosti poslova radnog mjesta „Kontrolor karata III“ od 2,20, u odnosu na plaću koju je primala prema koeficijentu 2,00, te razliku plaće u razdoblju od 1. travnja 2023. do 31. ožujka 2024. koju bi primala prema koeficijentu složenosti poslova radnog mjesta „Kontrolor karata III“ od 2,20, u odnosu na plaću koju je primala prema koeficijentu 2,10. Podneskom od 3. ožujka 2026., tužiteljica je konačno specificirala tužbeni zahtjev u skladu sa izračunom tuženika te po utuženoj osnovi potražuje isplatu razlike bruto plaće i naknade plaće u razdoblju od kolovoza 2020. do veljače 2024. u ukupnom iznosu od 4.057,82 eura bruto, zajedno sa pripadajućim zateznim kamatama, sve uz naknadu parničnog troška tužiteljici.

2. Tuženik Zagrebački električni tramvaj, d.o.o. (Dalje u tekstu: Tuženik) u odgovoru na tužbu u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev. Tuženik navodi da je tužiteljica u tužbi pogrešno navela da je kod tuženika zaposlena temeljem ugovora o radu od 18. rujna 2002. na radnom mjestu „Kontrolor karata I“. Naime, prema podacima tuženika tužiteljica trenutno radi na radnom mjestu „Kontrolor karata“ u organizacijskoj jedinici Služba općih poslova, Odjel kontrole karata, temeljem Ugovora o radu zaključenog sa tuženikom 8. travnja 2024. godine. Tuženik navodi da je temeljem Ugovora o radu od 4. srpnja 1996. tužiteljica bila zaposlena na radnom mjestu „Kontrolor karata“ sa koeficijentom složenosti poslova 1,75, zatim temeljem Ugovora o radu od 19. travnja 2023. radila je na radnom mjestu „Kontrolor karata“ sa koeficijentom složenosti poslova 2,10, a temeljem Ugovora o radu od 8. travnja 2024. radi na radnom mjestu „Kontrolor karata“ za koje je određen koeficijent složenosti poslova 2,20. Tuženik navodi da je Pravilnikom o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Zagrebačkog holdinga d.o.o. Podružnice Zagrebački električni tramvaj, u primjeni od 10. rujna 2015. uređena unutarnja organizacija Podružnice Zagrebački električni tramvaj, sadržaj rada organizacijskih jedinica s razgraničenjem njihove nadležnosti i odgovornosti, radnih mjesta s uvjetima popunjavanja i koeficijentima vrednovanja i dodacima na otežane uvjete rada. Prema prilogu 3. - Katalogu radnih mjesta po grupama

složenosti poslova – Grupa složenosti poslova IV. (KV, SSS) 1,81 – 2,10 i Grupa složenosti poslova V. (VKV, SSS) 2,11 – 2,40, a koji je sastavni dio navedenog Pravilnika, utvrđena su radna mjesta: Kontrolor karata I – koeficijent složenosti poslova 2,00, Kontrolor karata II – koeficijent složenosti poslova 2,10, i Kontrolor karata III – koeficijent složenosti poslova 2,20. Tužiteljica navodi da radnici na radnim mjestima „Kontrolor karata I“ i „Kontrolor karata III“ suštinski obavljaju identične poslove iste složenosti. Međutim, tuženik navodi da je plaća tužiteljice određena ugovorom o radu, u skladu s važećim sistematizacijskim aktima poslodavca. Prema odredbi čl. 90. važećeg Zakona o radu, poslodavac je dužan radniku obračunati i isplatiti plaću u iznosu utvrđenom ugovorom o radu, a tuženik navodi da je izvršio svoju ugovornu obvezu, te da je tužiteljica mogla odbiti ponudu ugovora o radu, tj. ne potpisati isti ukoliko nije bila zadovoljna ponuđenim koeficijentom složenosti poslova za radno mjesto za koje je zaključila ugovor. Tuženik navodi da tužiteljica tužbom potražuje razliku plaće za razdoblje od 1. kolovoza 2020. do 1. rujna 2025., međutim da ne može potraživati razliku plaće za razdoblje nakon 8. travnja 2024. otkada joj se isplaćuje plaća prema koeficijentu 2,20, s tim da se po predmetnom ugovoru obračun plaće po koeficijentu 2,20 vrši od 1. ožujka 2024. Tuženik također navodi da nisu ispunjene pretpostavke za dopustivost stupnjevite tužbe, odnosno da je tužiteljica imala u posjedu traženu radnopravnu dokumentaciju, platne liste i ugovore o radu, te da je tuženik tužiteljici uz dopis od 10. rujna 2025. dostavio sve njezine platne liste. Tuženik je u podnesku od 26. veljače 2026. dostavio izračun potraživanja tužiteljice u utuženom razdoblju. Na ročištu 8. travnja 2026. tuženik navodi da visina tužbenog zahtjeva konačno uređena podneskom tužiteljice od 3. ožujka 2026. nije sporna jer je usklađena sa izračunom tuženika, no sporna je pravna osnova tužbenog zahtjeva, stoga predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev, te ne potražuje trošak.

3. Tijekom postupka izvedeni su sljedeći dokazi: izvršen je uvid u obračunske liste plaće tužiteljice u utuženom razdoblju (str. 14-74 spisa), Dodatak ugovora o radu od 4. srpnja 1996. (str. 81-82 spisa), ugovor o radu tužiteljice kod tuženika od 4. srpnja 1996. (str. 83-84 spisa), Otkaz s ponudom izmijenjenog ugovora (str. 85 spisa), rješenja o rasporedu na radno mjesto (str. 88-99 spisa), ugovor o tužiteljice kod tuženika od 19. travnja 2023. (str. 102-104 spisa), ugovor o radu tužiteljice kod tuženika od 8. travnja 2024. (str. 105-107 spisa), Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Zagrebačkog holdinga d.o.o. Podružnice Zagrebački električni tramvaj, s Prilogom 3 – Katalog radnih mjesta po grupama složenosti poslova (str. 108-124 spisa), ugovor o radu usporednog radnika Dubravka Peroša kod tuženika od 24. listopada 2016. (str. 127-128 spisa), tuženikov izračun utuženog potraživanja (str. 139-140 spisa), Kolektivni ugovor za radnike u trgovačkom društvu Zagrebački električni tramvaj d.o.o. Na ročištu održanom 8. travnja 2026. saslušana je tužiteljica u svojstvu parnične stranke (str. 234 spisa), te svjedoci Dubravko Peroš (str. 231 spisa), Vladimir Rešković (str. 232-233 spisa). i Stiv Novosel (str. 233-234 spisa), te je izvršen uvid u sudsku praksu i u ostalu dokumentaciju koja prileži spisu.

4. Sud je u skladu s čl. 8. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07 - Odluka Ustavnog suda RH, 84/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14 - Odluka Ustavnog suda RH, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23, dalje u tekstu: ZPP), na temelju svih izvedenih dokaza i na temelju rezultata cjelokupnog postupka utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovan iz sljedećih razloga.

5. U postupku nije sporna aktivna i pasivna legitimacija. Nije sporno da je tužiteljica u utuženom razdoblju od kolovoza 2020. do veljače 2024. zaposlenik tuženika na radnom mjestu kontrolor karata, te da joj je koeficijent za obračun plaće kod tuženika bio 2,00, potom od 1. travnja 2023. do 28. veljače 2024. 2,10, te od 1. ožujka 2024. nadalje 2,20. Sporno je jesu li poslovi koje je tužiteljica obavljala u utuženom razdoblju jednaki poslovima koje su obavljali drugi djelatnici tuženika na radnom mjestu kontrolora karata, a koji su imali koeficijent za obračun plaće 2,20 u istom razdoblju, te ima li tužiteljica pravo na razliku plaće zbog primjene nižeg koeficijenta za obračun plaće.

6. Uvidom u Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta Zagrebačkog holdinga d.o.o., Podružnica ZET-a, Katalog radnih mjesta po grupama složenosti poslova (str. 108-124 spisa), utvrđeno je da su za radna mjesta u grupi složenosti poslova IV. utvrđena radna mjesta Kontrolor karata I s propisanim koeficijentom 2,00 i Kontrolor karata II s propisanim koeficijentom 2,10, dok je u grupi složenosti poslova V. utvrđeno radno mjesto Kontrolor karata III s propisanim koeficijentom 2,20.

7. Uvidom u priložene ugovore o radu tužiteljice kod tuženika te obračunske liste plaće u utuženom razdoblju utvrđeno je da je tužiteljica zaposlena na radnom mjestu "kontrolor karata" sa koeficijentom složenosti poslova 2,00. Prema ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 19. travnja 2023. (str. 102-104 spisa) tužiteljica je zaposlena na radnom mjestu "kontrolor karata" sa koeficijentom složenosti poslova 2,10, a prema ugovoru o radu na neodređeno vrijeme od 8. travnja 2024. (str. 105-107 spisa) tužiteljica je zaposlena na radnom mjestu "kontrolor karata" sa koeficijentom složenosti poslova 2,20.

8. Uvidom u Ugovor o radu za usporednog radnika Dubravka Peroša od 24. listopada 2016. (str. 127-128 spisa) za obavljanje poslova radnog mjesta "kontrolor karata III" utvrđeno je da je istim utvrđen koeficijent složenosti poslova od 2,20.

9. Na ročištu 8. travnja 2026. saslušana je tužiteljica u svojstvu parnične stranke te svjedoci Dubravko Peroš, Vladimir Rešković i Stiv Novosel. Tužiteljica u svom iskazu (str. 234 spisa) u bitnome navodi da je u radnom odnosu kod tuženika već 40 godina i to na radnom mjestu kontrolor karata, te da joj je u utuženom razdoblju koeficijent za obračun plaće bio 2,00 do 31. ožujka 2023., a nakon toga 2,10, te je 2024. godine povišen na 2,20. Tužiteljica dalje navodi da poslove kontrole karata obavlja na način da se na početku smjene javlja u dispečersku službu, preuzima aparat i kreće na teren, a kontrola se obavlja u pravilu u timovima od po 2,3, ili 4 kontrolora koji zajedno ulaze u tramvaj ili autobus i svatko kontrolira karte jednom dijelu putnika. Tužiteljica dodaje da je u utuženom razdoblju bilo kolega koji su radili na istom radnom mjestu kontrolora karata kod tuženika koji su imali više koeficijente, neki čak i do 2,95, s tim da joj nije bilo poznato da postoji više kategorija radnog mjesta kontrolora karata tipa kontrolor I, kontrolor II i kontrolor III.

10. Svjedok Dubravko Peroš u svom iskazu (str. 231 spisa) navodi da je zaposlen kod tuženika od 2016. godine na radnom mjestu kontrolor karata, a od 1. ožujka 2024. radi na radnom mjestu zamjenika koordinатора kontrolora kontrole karata.

Tužiteljicu poznaje kao radnu kolegicu koja također radi kod tuženika na radnom mjestu kontrolora karata. Svjedok dalje navodi da su u spornom razdoblju od kolovoza 2020. do veljače 2024. on i tužiteljica radili na istom radnom mjestu kontrolora karata, te da su pri tome obavljali identične poslove. Pojašnjava da se posao kontrole karata u pravilu obavlja u timovima od po tri kontrolora u jednom prijevoznom sredstvu na način da svaki od kontrolora pregledava vozne karte otprilike trećini putnika u autobusu ili tramvaju. Svjedok navodi da su u spornom razdoblju on i tužiteljica vrlo često radili zajedno u istom timu, te nije bilo nikakve razlike u poslovima koje su obavljali, radilo se o identičnim poslovima, a nije bilo niti razlike u obvezama, odgovornostima niti u opisu radnog mjesta tužiteljice i svjedoka. Svjedok dalje navodi da mu je poznato da je u spornom razdoblju kod tuženika postojala gradacija radnih mjesta kontrolor I, kontrolor II i kontrolor III, što je tek nedavno saznao, te da mu je u razdoblju od 2016. godine do nove sistematizacije 1. ožujka 2024. koeficijent za obračun plaće bio 2,20. Svjedok također navodi da vodi istovrstan radni spor protiv poslodavca.

11. Svjedok Vladimir Rešković u svom iskazu (str. 232-233 spisa) u bitnome navodi da radi kod tuženika na radnom mjestu kontrolor karata već 10 godina. Tužiteljicu poznaje kao radnu kolegicu koja također radi na radnom mjestu kontrolora karata kod tuženika. Svjedok navodi da se kontrola karata obavlja u grupama od ponajčešće tri kontrolora tako da svaki kontrolor uđe na jedna vrata tramvaja ili autobusa i pregledava karte jednom dijelu putnika, te navodi da su on i tužiteljica u spornom razdoblju od kolovoza 2020. do veljače 2024. raditi u istom timu za pregled karata putnicima, te da nije bilo nikakve razlike u poslovima koje su obavljali, radi se o potpuno identičnim poslovima, a nema razlike niti u odgovornosti i obvezama koje su imali. Svjedok navodi da mu je koeficijent za obračun plaće prvo bio 2,00 kada se zaposlio, zatim 2023. povišen je na 2,10, a 2024. na 2,20 koliko iznosi i sada, te da su kod tuženika na istom radnom mjestu kontrolora karata neki kolege imali viši koeficijent, konkretno Dubravko Peroš, Stiv Novosel, Davor Šarić, Nenad Hučić i drugi koji su radili isti posao kontrolora karata. Dodaje da mu je poznato da su postojala različita imena radnih mjesta kontrola karata kod tuženika i to kontrolor I, kontrolor II, kontrolor III, međutim, opis poslova tih radnih mjesta je bio posve isti, a razlika je bila samo u koeficijentima za obračun plaće. Svjedok navodi da je vodio istovrstan spor protiv poslodavca te da je dobio pravomoćnu presudu županijskog suda u svoju korist.

12. Svjedok Stiv Novosel u svom iskazu (str. 233-234 spisa) u bitnome navodi da radi kod tuženika na radnom mjestu kontrolor koordinator oko 36 godina. Tužiteljicu poznaje kao radnu kolegicu koja radi na radnom mjestu kontrolora karata kod tuženika. U spornom razdoblju od kolovoza 2020. do veljače 2024. kontrola karata kod tuženika obavlja se na način da vozne karte u autobusima i tramvajima kontrolori pregledavaju u grupama od dva, tri ili četiri kontrolora tako da svaki kontrolor pregledava karte jednom dijelu putnika. Tužiteljica i svjedok su znali raditi u istom timu za pregled karata putnicima. Pojašnjava da je on zaposlen na radnom mjestu kontrolor koordinator, a tužiteljica je kontrolor karata, te da u spornom razdoblju obavljaju potpuno iste poslove kontrole karata putnicima, te nije bilo nikakve razlike u poslovima koje obavljaju. Razlika je postojala do prije 20 godina kada su uvedeni aparati za kontrolu karata. Naime, do tada su kontrolori koordinatori obavljali poslove kontrole kontrolora karata na način da su im davali popisne liste da se potpisuju prilikom preuzimanja smjene, prilikom završetka smjene, a i kontrolirali su ih pri poslovima obavljanja kontrole. Nakon što su

uvadeni aparati kontrolori koordinatori više te poslove ne obavljaju jer im je tako rečeno. Tako da sada nema nikakve razlike u poslovima koje obavlja svjedok i tužiteljica, niti razlike u obvezama i odgovornostima, doduše u opisu radnog mjesta svjedoka postoje stavke koje ne postoje u opisu radnog mjesta tužiteljice, a to su primjerice kontrola prodajnih mjesta, kontrola vozača itd. ali rečeno im je od poslodavca da te poslove ne trebaju obavljati tako da rade samo poslove kontrole karata. Svjedok dalje navodi da mu je koeficijent u spornom razdoblju bio 2,40, a od 2024. godine povišen je na 2,50., te dodaje da vodi istovrstan radni spor protiv poslodavca.

13. Iskaze saslušanih svjedoka i tužiteljice sud je ocijenio vjerodostojnima jer su životni, logični i uvjerljivi, te međusobno suglasni u pogledu odlučnih okolnosti, te suglasni sa dokumentacijom u spisu. Sud je odbio prigovor tuženika na objektivnost iskaza svjedoka Dubravka Peroša, Vladimira Reškovića i Stiva Novosela, jer vode istovrsne radne sporove protiv poslodavca, s obzirom da su svjedoci životno i logično iskazivali o konkretnom opisu poslova koje su obavljali i koeficijentima za obračun plaće koji su imali, suglasno iskazu tužiteljice i dokumentaciji u spisu, stoga činjenica da vode istovrsne radne sporove protiv poslodavca nije utjecala na vjerodostojnost njihovih iskaza.

14. Iz dokumentacije u spisu i iskaza tužiteljice te saslušanih svjedoka proizlazi da je tužiteljica na radnom mjestu "kontrolor karata" u utuženom razdoblju od kolovoza 2020. do veljače 2023. imala koeficijent za obračun plaće u visini od 2,00, a od ožujka 2023. do veljače 2024. koeficijent 2,10. dok su u tom razdoblju zaposlenik tuženika Dubravko Peroš kao i drugi zaposlenici tuženika koji su radili na radnom mjestu "kontrolor karata III" primali plaću prema koeficijentu 2,20, iako su obavljali iste poslove na radnom mjestu kontrolora karata kod tuženika kao i tužiteljica, pri čemu su vozne karte pregledavali najčešće u timovima od tri kontrolora, tako da bi svaki kontrolor pregledavao oko trećinu tramvaja i autobusa, a tužiteljica je često radila u timu sa svjedokom Dubravkom Perošem i Stivom Novoselom koji su imali viši koeficijent za obračun plaće od tužiteljice iako su obavljali identične poslove kontrole karata. Iz priložene dokumentacije i iskaza tužiteljice i svjedoka proizlazi da nije bilo razlike u obavezama i odgovornostima koje su imali tužiteljica i svjedok Dubravko Peroš na radnom mjestu "kontrolor karata". Tužiteljica je 8. travnja 2024. sklopila s tuženikom novi ugovor o radu za radno mjesto "kontrolor karata" s koeficijentom za obračun plaće 2,20, koji se prema novoj sistematizaciji primjenjuje od 1. ožujka 2024., iako je nastavila obavljati iste poslove koje je kod tuženika do tada obavljala.

15. Iz navedenoga proizlazi da ne postoji razlika u opisu i sadržaju poslova na radnom mjestu "kontrolor karata" koje je obavljala tužiteljica, te "kontrolor karata I" za koji je propisan koeficijent 2,00, "kontrolor karata II" za koji je propisan koeficijent 2,10 i "kontrolor karata III" za koji je propisan koeficijent 2,20, pa nema ni bitnih razlika u opisu ovih radnih mjesta.

16. Odredbe o određivanju i jednakosti plaća sadržane su u članku 90. Zakona o radu (Narodne novine broj: 93/14, 127/17, 98/19, dalje u tekstu: ZR) koji u stavku 4. određuje da se primjerenom plaćom smatra plaća koja se redovito isplaćuje za jednaki rad, te u članku 91. ZR-a koji propisuje da je poslodavac dužan isplatiti jednaku plaću radnici i radniku za jednak rad ili za rad jednake vrijednosti, a da dvije osobe različitog spola obavljaju jednak rad i rad jednake vrijednosti: ako

obavljaju isti posao u istim ili sličnim uvjetima ili bi mogle jedna drugu zamijeniti u odnosu na posao koji obavljaju; ako je rad koji jedna od njih obavlja slične naravi radu koji obavlja druga, a razlike između obavljenog posla i uvjeta pod kojima ih obavlja svaka od njih nemaju značaja u odnosu na narav posla u cijelosti ili se pojavljuju tako rijetko da ne utječu na narav posla u cijelosti ili ako je rad koji jedna od njih obavlja jednake vrijednosti kao rad koji obavlja druga, uzimajući u obzir kriterije kao što su stručna sprema, vještine, odgovornost, uvjeti u kojima se rad obavlja te je li rad fizičke naravi. Dodatno se ističe kako je člankom 91. stavkom 5. ZR-a propisano da su odredbe suprotne istom članku u ugovoru o radu, kolektivnom ugovoru ili drugom pravnom aktu ništetne.

17. Pritom se odredbe o jednakosti plaća imaju tumačiti ekstenzivno, što znači da se ne odnose samo na jednakost plaća žena i muškaraca, već općenito i na jednakost plaća radnika koji neovisno od imenovanog radnog mjesta obavljaju iste poslove u istim uvjetima rada, kao što je ovdje slučaj, u odnosu na tužiteljicu i sve ostale radnike koji obavljaju kod tuženika poslove kontrolora karata.

18. Tuženik tijekom postupka nije dokazao da postoji razlika u poslovima ili propisanim kvalifikacijama za kontrolora karata I, kontrolora karata II i kontrolora karata III, odnosno za radno mjesto "kontrolor karata" za koje je tužiteljica zaključila ugovor o radu, radi čega je sud utvrdio da ne postoje objektivni i valjani razlozi koji bi opravdavali i zahtijevali različito plaćanje kao i da je jedina razlika između radnika kontrolora karata u plaći, što je protivno članku 91. ZR-a.

19. Stoga su i sve odredbe navedenih ugovora o radu koje je tužiteljica sklapala s tuženikom, i kojima je koeficijent za obračun plaće bio utvrđen u visini 2,00 odnosno 2,10 umjesto u visini od 2,20 ništetne, imajući u vidu odredbu članka 91. stavak 5. ZR-a. Slijedom navedenog, nisu odlučni navodi tuženika na koji način Katalog radnih mjesta po grupama složenosti poslova, a koji je sastavni dio Pravilnika o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta ZET-a iz 2015., utvrđuje radna mjesta kontrolora karata, te da je navedeni raspon koeficijenta u skladu s člankom 71. TKU, jer je tužiteljica u utuženom razdoblju obavljala isti posao u istim uvjetima te je mogla zamijeniti bilo kojeg kontrolora karata koji je u tom razdoblju primao plaću prema većem koeficijentu za obračun plaće i to 2,20.

20. Slijedom navedenoga, a s obzirom da visina tužbenog zahtjeva konačno uređena podneskom tužiteljice od 3. ožujka 2026. nije sporna, valjalo je usvojiti tužbeni zahtjev i tužiteljici dosuditi traženi iznos razlike bruto plaće za utuženo razdoblje od kolovoza 2020. do veljače 2024., a koju bi tužiteljica ostvarila po koeficijentu 2,20, u ukupnoj visini od 4.057,82 eura bruto.

21. S obzirom da prema odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" br.: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 155/23, dalje u tekstu. ZOO) dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane tražbine duguje i zakonske zatezne kamate, tuženiku je naloženo isplatiti tužiteljici zatezne kamate na svaki mjesečni iznos razlike bruto plaće, i to od 16.-og u mjesecu za prethodni mjesec sukladno odredbi čl. 87. Kolektivnog ugovora za radnike tuženika, osim u dijelu isplate zateznih kamata na iznose poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak sadržanih u dosuđenoj bruto razlici plaće jer prema odredbi čl. 22. st. 3. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" br. 115/16,

106/18) porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dopijeva tek s isplatom neto iznosa plaće što znači da se na te iznose ne obračunavaju zatezne kamate.

22. Odluka o troškovima parničnog postupka donesena je prema odredbi čl. 154. st. 1. ZPP-a koja propisuje da stranka koja u cijelosti izgubi parnicu dužna je protivnoj stranci i njezinom umješraču naknaditi troškove postupka, stoga je tuženiku naloženo naknaditi tužiteljici parnične troškove. Visina troška tužiteljice određena je sukladno čl. 155. ZPP-a i prema odredbama važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj: 138/2023, nastavno: OT), budući je tužiteljica zastupana po odvjetniku.

23. Sukladno Tbr. 7/1 OT vrijednost pojedine radnje određena je u visini od 100 bodova, odnosno sukladno Tbr. 54 OT u iznosu od 200,00 eura. Tužiteljici je u cijelosti priznat zatraženi trošak za sastav tužbe u visini od 200,00 eura (Tbr. 7/1 OT), za sastav obrazloženog podneska od 30. rujna 2025. kojim se očituje na odgovor na tužbu u visini od 200,00 eura (Tbr. 8/1 OT), za zastupanje na ročištima 28. listopada 2025., i 8. travnja 2026. za svako u visini od po 200,00 eura (Tbr. 9/1 OT), te za pristup ročištu za objavu presude u visini od 100,00 eura (Tbr. 9/3 OT), dok joj je djelomično priznat trošak sastava kao neobrazloženih podnesaka: podneska od 9. veljače 2026. s obzirom da se istim samo očituje o izboru osobe sudskog vještaka, te podneska od 3. ožujka 2026. s obzirom da istim samo konačno uređuje tužbeni zahtjev u skladu sa izračunom tuženika, pa se ne radi o obrazloženim podnescima, i to za svaki u iznosu od po 50,00 eura (Tbr 8/4 OT). Na temelju čl. 155. ZPP-a tužiteljici nije priznat trošak sastava podneska od 11. rujna 2025. u iznosu od 200,00 eura, s obzirom da istim samo dopunjuje i ispravlja tužbu za koju joj je u cijelosti već priznat trošak, stoga navedeni podnesak nije bio potreban za vođenje ovog postupka.

24. Slijedom navedenoga tužiteljici je priznat ukupni parnični trošak u visini od 1.000,00 eura, odnosno uvećano za pripadajući PDV po stopi od 25% (Tbr. 46 OT) u visini od 250,00 eura, ukupno 1.250,00 eura, koji je trošak tuženik na temelju čl. 154. st. 1. ZPP-a dužan naknaditi tužiteljici, dok je u preostalom iznosu od 625,00 eura zahtjev tužiteljice za naknadom parničnog troška odbijen kao neosnovan.

25. Odluka o kamati na parnični trošak donesena je sukladno odredbi čl. 151. st. 3. ZPP-a koja propisuje da parnični troškovi obuhvaćaju i zatezne kamate od dana donošenja odluke kojom je naloženo plaćanje troškova postupka.

26. Slijedom svih navedenih i obrazloženih razloga odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 24. travnja 2026.

Sutkinja:
Ida Vrančić

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje ako je stranka o ročištu za objavu presude uredno obaviještena, bez obzira je li na isto pristupila, a u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude ako stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje. Žalba se podnosi pisano putem ovoga suda u četiri istovjetna primjerka, a o žalbi odlučuje županijski sud.

DNA:

1. Tužiteljici po punomoćniku
2. Tuženiku

Broj zapisa: **9-30887-11937**

Kontrolni broj: **0b296-a9f96-0092e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.